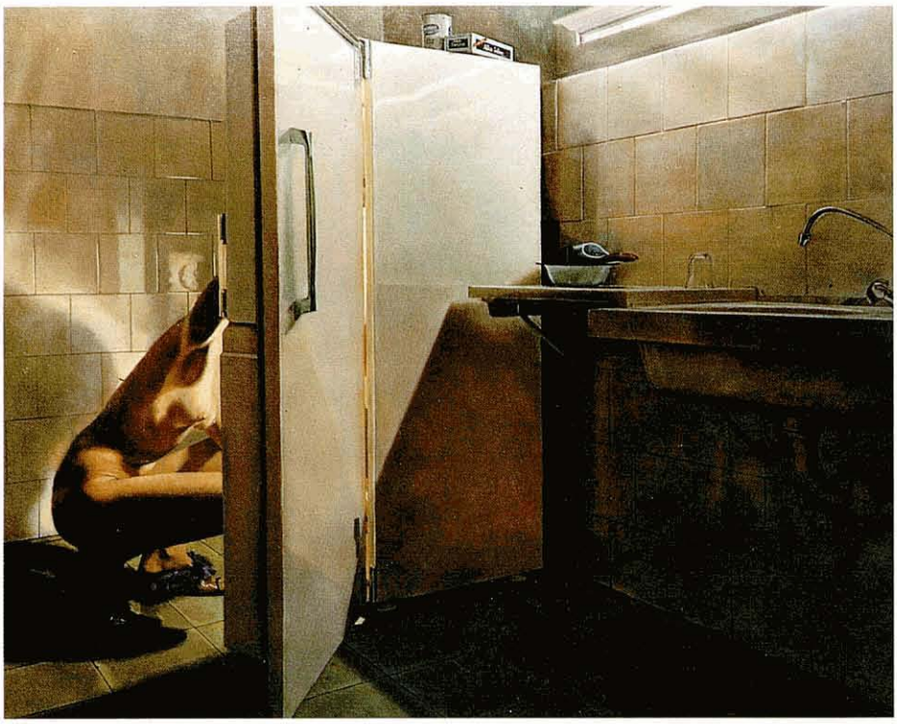

Alkazelzer.
Oli, 140×110 cm., 1975.
Oscar Tusquets

Soumise à cet impératif du temps,
l'avant-garde n'est que la caricature
du moderne.

«Considérations sur l'état des Beaux-Arts»
JEAN CLAIR

Quan Oscar Tusquets mira, sap copsar la realitat fugitiva de tot el que l'envolta. El pintor és un vident que restitueix sobre la tela la llum mutable que, encerclant les coses, les perfila o les atenua. ¿Com transposar l'emoció que el motiva a dur a terme la seva obra creadora, si l'ull no es commou?

Havent assignat a la composició un lloc preeminent, la utilització de l'espai li serà tan important en el decurs del seu treball com el lent cerimonial de l'ofici. Home de fogositat temperamental, sap canalitzar totes les sorpreses del gest amb una voluntat perfeccionista i alhora folgada. Les seves obres, sensualment acariciades, esdevenen nítides i misteriosament torbadores.

Què difícil i arriscat és l'ofici del pintor! Rilke escriu: «Les obres d'art neixen sempre del qui ha enfrontat el perill.»

Contemplant els dibuixos, les aquarel·les i els olis d'Oscar Tusquets, admirant el rigor i l'audàcia dels seus temes, un s'adona d'aquest enfrontament volenterós.

En tot pintor, en tot poeta, hi ha una força que el porta a un constant «inaugurar». Davant la blancor de la tela i del paper, Oscar Tusquets sap que tot començament va vinculat a un rememorament dels qui l'han precedit en aquesta apassionant i sempre renovada història de les Belles Arts.

XAVIER VALLS

Diumenge d'hivern.
Oli, 47×52 cm., 1978.
Oscar Tusquets